

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobkyně: **MUDr. Mgr. L.H.**, zast. JUDr. Václavem Hlavínem, advokátem se sídlem Zavadilova 5, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého nám. 4, Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 6. 6. 2011 čj. 31681/2011/PRO,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí ministra zdravotnictví uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým byl zamítnut její rozklad proti usnesení Ministerstva zdravotnictví ze dne 3. 3. 2011 čj. 3705/2011/VZV/Zast, kterým bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno řízení ve věci žádosti žalobkyně o posouzení splnění podmínek pro získání specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře v oboru vnitřní lékařství a podle ust. § 44 odst. 1 věta šestá zákona č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta (dále jen zákon).

Žalobkyně v žalobě uvádí, že podle ust. § 44 odst. 1 věta šestá zákona je předpokladem pro získání specializované způsobilosti bez doplnění odborné praxe současné splnění následujících dvou podmínek:

- 1) získání osvědčení České lékařské komory k výkonu soukromé lékařské praxe (tzv. licence)

2) nepřetržitý výkon zdravotnického povolání lékaře v době nejméně 5 z posledních 6 let.

Podle názoru žalobkyně zákon nikde nezakotvuje, že by rozhodným datem pro splnění předmětných podmínek bylo datum 2. 4. 2004 (tedy den, kdy došlo k nabytí účinnosti zákona), ani datum 17. 4. 2004 (které již ze zákona nevyplývá vůbec). Ze zákona rovněž nevyplývá žádné časové ohraničení použitelnosti přechodných ustanovení. V současné době neexistuje žádný zákon, který by předmětná přechodná ustanovení zrušil, jsou tak nadále platnou součástí zákona a ministerstvo není z pozice správního orgánu oprávněno měnit zákon výkladem nebo jakýmkoliv podzákonným právním předpisem. Časové omezení se proto nevztahuje ani na podmínku získání takzvané licence ani na podmínku nepřetržitého výkonu zdravotnického povolání lékařem.

Žalobkyně je toho názoru, že v případě, že by zákonodárce zamýšlel prokazování předmětných podmínek časově ohraničit, pak by takové omezení v zákoně zcela jasně zakotvil, neboť v souvisejících ustanoveních tak činí zcela zřetelně (například v předchozích větách příslušného ustanovení). Ve větě šesté však žádné omezení ve vztahu ke dni nabytí účinnosti zákona není a u lékařů, kteří disponují licenci, tak platí, že jim pro získání specializované způsobilosti postačuje pětiletá praxe za posledních šest let před datem podání žádosti.

Výklad správního orgánu by byl podle názoru žalobkyně nelogický, neboť pro získání specializované způsobilosti by byla požadována praxe lékaře ke dni 2. 4. 2004, zatímco od roku 2004 by bylo zcela nerozhodné, zda se lékař svému povolání věnuje či nikoliv. Specializovanou způsobilost by tak například získal lékař, který profesi lékaře již od roku 2004, tedy po sedm let vůbec nevykonává.

Proto je žalobkyně přesvědčena, že jak získání takzvané licence (která byla žalobkyni udělena dne 24. 1. 2004), tak doba výkonu zdravotnického povolání lékaře se posuzuje k datu podání žádosti, nikoliv k datu nabytí účinnosti zákona. Žalobkyně tak ve správním řízení prokázala, že splnila oba předpoklady, které zákon pro získání odborné způsobilosti požaduje. Pokud bylo tedy správní řízení zastaveno, aniž by došlo k naplnění podmínek ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, jde o postup v rozporu se zákonem. Práva žalobkyně tak byla porušena zcela zásadním způsobem, neboť žalobkyně po téměř 25 letech praxe v souvislosti s rozhodnutím správních orgánů ztratila zaměstnání a je tedy vedena jako žadatelka o zaměstnání na úřadě práce.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobkyně opakuje námitky uvedené v rozkladu, proto odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně dne 17. 1. 2011 podala u žalovaného žádost o posouzení splnění podmínek pro získání specializované způsobilosti lékařem podle § 44 odst. 1 věta šestá zákona v oboru interní lékařství. V části žádosti „chronologický přehled praxe“ žalobkyně uvedla, že praxi vykonávala na třech různých pracovištích od 1. 1. 2006 až do dne podání žádosti. Výzvou ze dne 3. 2. 2011 byla žalobkyně vyzvána k odstranění nedostatků žádosti, a to konkrétně k doložení potvrzení o nepřetržitém výkonu zdravotnického povolání lékaře v délce minimálně 5 let v předchozích šesti letech ke dni 2. 4. 2004. Žalobkyně na tuto výzvu zareagovala předložením potvrzení o výkonu zdravotnického povolání lékaře v rozsahu uvedeném v žádosti. Usnesením ze dne 3. 3. 2011 čj. 3705/2011/VZV/Zast bylo řízení o žádosti žalobkyně podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno, neboť žalobkyně v určené lhůtě neodstranila podstatné vady žádosti, které

brání pokračování v řízení. V odůvodnění tohoto usnesení ministerstvo uvedlo, že požadovanou praxi je nutné vztahovat k datu 2. 4. 2004, kdy nabyl účinnosti zákon č. 95/2004 Sb., a to vzhledem ke smyslu přechodných ustanovení. Ministerstvo musí v souladu se zásadou legality respektovat smysl a účel přechodných ustanovení, a to nejen pokud jde o výklad data vydání licence České lékařské komory k výkonu soukromé lékařské praxe (tzn. datum vydání nejpozději do 17. 4. 2004), nýbrž u všech podmínek ust. § 44 odst. 1 věty šesté zákona č. 95/2004 Sb., tedy včetně posouzení splnění podmínky nepřetržitého výkonu praxe lékaře v rozsahu 5 let z posledních 6 let.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně rozklad, ve kterém argumentovala obdobně jako v žalobě.

Žalobou napadeným rozhodnutím ministra zdravotnictví ze dne 6. 6. 2011 čj. 31681/2011/PRO byl rozklad žalobkyně zamítnut. V odůvodnění tohoto rozhodnutí ministr zdravotnictví uvedl, že ust. § 44 je součástí přechodných ustanovení. Tato přechodná ustanovení upravují přenos nabytých práv získaných podle předcházejících právních předpisů, avšak nikoliv v souladu se současnou právní úpravou. Zakládá se jimi tak v podstatě právní fikce, že (za současného splnění určitých podmínek) lékař získal specializovanou způsobilost, přestože není sporu o tom, že specializovanou způsobilost nezískal, nebo alespoň ne standardním způsobem podle části šesté zákona č. 95/2004 Sb.

Už ze samotného označení přechodná ustanovení vyplývá, že jsou použitelná pouze po přechodnou dobu. Nelze je vykládat tak, aby bylo i do budoucna neomezeně umožněno získávat specializovanou způsobilost způsobem, který neodpovídá současné právní úpravě. Zvláště je to patrné u přiznání specializované způsobilosti na základě licence České lékařské komory. Pokud by neexistovalo žádné časové omezení pro získání této licence pro účely přiznání specializované způsobilosti, mohli by takto lékaři obcházet zákon, neboť licence České lékařské komory jsou pouhými osvědčeními komory, která podle zákona nejsou vydávána na základě nově stanovených podmínek, nýbrž toliko za podmínek stanovených stavovským předpisem komory. Podobná situace nastává i u požadavku na nepřetržitý výkon zdravotnického povolání lékaře v době nejméně 5 z posledních 6 let. Ust. § 44 odst. 1 zákona nelze interpretovat tak, že licence bude vztahována k účinnosti zákona, zatímco praxi lékaře bude možné akceptovat i po účinnosti tohoto zákona.

K námitce žalobkyně, že výklad by mohl vést k situaci, kdy specializaci získá lékař, který sice do roku 2004 nepřetržitě vykonával povolání lékaře, nicméně od roku 2004 praxi nevykonává, ministr zdravotnictví uvedl, že ani taková situace není ideální. Nicméně je nutné vycházet ze smyslu a účelu přechodných ustanovení a podmínku nepřetržitého výkonu zdravotnického povolání lékaře v době nejméně 5 z posledních 6 let posuzovat ke dni nabytí účinnosti zákona č. 95/2004 Sb.

Ministr zdravotnictví závěrem uvedl, že žádost žalobkyně nebyla doložena potřebnými doklady pro rozhodnutí ve věci, neboť žalobkyně nepřiložila doklad prokazující splnění podmínky specializované způsobilosti, a proto byl rozklad žalobkyně posouzen jako nedůvodný a zamítnut.

Při ústním jednání žalobkyně odkázala na podanou žalobu, zástupkyně žalovaného odkázala na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a vyjádření k žalobě. S poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2014 čj. 3 Ads 37/2012-30 navrhla, aby soud podanou žalobu zamítl.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Výkladem ust. § 44 odst. 1 věty šesté zákona se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 1. 4. 2014 čj. 3 Ads 37/2012-30 (dostupný na www.nssoud.cz). Zabýval se přitom výslovně otázkou, zda pro získání specializované způsobilosti podle § 44 odst. 1 věty šesté zákona postačuje licence vydaná Českou lékařskou komorou po nabytí účinnosti tohoto zákona. Zabýval se tedy otázkou, ke kterému datu má být splněna prvá ze dvou shora citovaných podmínek pro aplikaci příslušného ustanovení. Závěry uvedené v citovaném rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu jsou však použitelné i pro rozhodnutí v nyní projednávaném případě žalobkyně, kdy je předmětem sporu otázka, zda k datu nabytí účinnosti zákona č. 95/2004 Sb. musí být splněna i druhá z citovaných zákonných podmínek. Zdejší soud je toho názoru, že i když se argumentace citovaného rozsudku vztahovala k otázce data vydání licence, je zcela zřejmé, že rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dospěl k závěru, že pro získání specializované způsobilosti podle citovaného ustanovení je zapotřebí, aby ke dni účinnosti zákona byly splněny obě zákonem stanovené podmínky, když rozšířený senát vycházel z výkladu, podle něhož nelze umožnit v časově neohrazené době po nabytí účinnosti příslušného zákona, aby specializovanou způsobilost získali lékaři, kteří nesplňují podmínky stanovené novou právní úpravou (viz zejm. odst. 58 až 64 citovaného rozsudku).

V projednávaném případě je mezi účastníky řízení nesporným, že ke dni nabytí účinnosti zákona č. 95/2004 Sb. žalobkyně podmínku nepřetržitého výkonu zdravotnického povolání lékaře po dobu nejméně pěti z posledních šesti let nesplňovala a v průběhu správního řízení ani nic takového netvrdila. Z těchto důvodů žalobkyně nemohla získat specializovanou způsobilost podle § 44 odst. 1 věty šesté zákona, vzdor tomu, že byla držitelkou osvědčení České lékařské komory k výkonu soukromé lékařské praxe. Zastavením řízení o žádosti žalobkyně proto nebylo zasaženo do jejích práv.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. června 2014

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu